

anderledes. Og Forholdet er jo det, at den ene efter den anden, jeg havde nær sagt: fra den højeste til den laveste indenfor Militæretaten, Dag efter Dag fremsætter en aldeles sonderlemmende Kritik af de Forslag, man nu ønsker gennemført.

Det forekommer mig ogsaa ubegribeligt, at man under de nuværende finansielle Forhold vil etablere en Ordning som den foreslaaede. Vor finansielle Stilling kan jo karakteriseres med et eneste Ord, Ordet: Underskud. Det er ikke udelukkende den højtærede Finansministers Skyld, tværtimod, havde jeg nær sagt, han har haft gode Hjælpere, men det er Underskuddet, som karakteriserer vor Finansstyrelse gennem de to sidste Aar, for ikke at tale om, at vi har faaet det ene Statslaan efter det andet, og at man desuden gaar rundt og leder med Lygter efter nye Skatteobjekter. Det er jo allerede kommet dertil, at man ikke længere kan spise et Stykke Mad paa en Beværtning eller drikke en Kop Kaffe, uden at Finansministeren kommer og siger: Maa jeg bede om 10 pCt; et Barn kan ikke længere gaa hen og købe for 2 Øre Bolscher, uden at Staten siger: Maa jeg bede om 1 Øre. Det er under saadanne Forhold, man kræver en Militærordning gennemført med en Udgift af mellem 50 og 60 Mill. Kr. — thi det vil Udgiften sikkert blive — plus de personlige Byrder, som kapitaliserede sikkert vil andrage mellem 10 og 15 Mill. Kr. Dertil kommer, at man vil gennemføre denne Ordning paa et Tidspunkt, da alt i Virkeligheden er flydende, da man ikke har noget som helst at holde sig til i nogen Henseende, hverken politisk, militært eller finansielt. Dette Synspunkt blev fremdraget af et æret Medlem i Folketinget, og jeg synes, han har fuldstændig Ret i denne Betragtning, men desværre glemte han at drage Konsekvensen af sit Standpunkt og stemme imod, idet han af politiske Grunde svarede: Stemmer ikke.

Jeg er ganske klar over, at Flertallet har Magt til at gennemføre disse Forslag, men jeg advarer saa indstændigt, som det er mig muligt, mod at gøre det, om end jeg ikke tror, det hjælper. Jeg ser, den højtærede Indenrigsminister smiler, men det er dog et Spørgsmaal, om dette Smil ikke vil stivne paa et senere Tidspunkt. Naar Forholdene ligger saaledes, at man hverken paa den ene eller den anden Maade har Tiltro til det Militærvæsen,

man her etablerer, thi det har man faktisk ikke, og at man siger, det skal være et effektivt Værn, men at det skal bruges til henholdende Forsvar, hvorved Troen paa det effektive opgives, synes jeg, det er mærkværdigt, at man vil gennemføre denne Ordning.

Jeg sagde før, at jeg af flere Grunde er i højeste Grad betænkelig ved Gennemførelsen af disse Lovforslag. Jeg er det ogsaa, fordi jeg tror, at det i høj Grad vil komme til at gaa ud over vor sociale Lovgivning. Vi drøftede her forleden Dag Spørgsmaalet om Tilskud til Hjælpekasserne, og ingen kan være i Tvivl om, hvor vanskeligt denne Institution er stillet i Øjeblikket. Der var Forslag om at bevilge 1 Mill. Kr., men vi fra vor Side hævdede, det vilde være rigtigt, at Staten vedblivende refunderede $\frac{1}{3}$ af Hjælpekassernes Udgifter, saaledes som det i Virkeligheden har været Tilfældet, lige siden Hjælpekasseinstitutionens Virksomhed begyndte. Man svarede imidlertid: Nej, det lader sig ikke gøre, thi Statskassen er i Vanskeligheder. Paa mit Partis Vegne henviste jeg netop til de militære Lovforslag, som var til Behandling i det andet høje Ting, og som drejede sig om saa uhyre mange Millioner, og den højtærede Indenrigsminister sagde da, at vi stadig kom tilbage til denne Sag, det var som Tordenskjolds Soldater; den højtærede Indenrigsminister drog denne Sammenligning med Hensyn til disse Millioner og sagde, at det var Tordenskjolds Soldater, som gik igen. Ja, det kan gerne være, at det er Tordenskjolds Soldater, men den højtærede Indenrigsminister, der i Dag fungerer som Forsvarsminister, maa endelig ikke glemme, at det er mange Tropper, det her drejer sig om, det er ikke mindre end mellem 50 og 60 Millioner, saa det er en Flok Soldater, som ganske sikkert kunde anvendes adskillige Steder.

Jeg skal lige saa lidt som tidligere Talere komme ind paa Enkeltheder, hvordan man formerer Styrken og stiller de forskellige Vaaben i Forhold til hinanden, saa meget mindre som vi ønsker at stemme imod disse Lovforslag.

Der er den Ejendommelighed ved de foreliggende Lovforslag, at de synes at have formeret sig paa Vejen herop. Ved første Behandling i Folketinget var der kun 3 Lovforslag, og Folketingsudvalgets Betænkning omfatter ogsaa kun 3 Forslag, Nr. 132, 133 og 134. Men da jeg tog Dagsordenen for Mødet i Dag, viste det sig, at der var blevet 4 Lovforslag;